

A megyék gondjairól a szakfelügyelők tájékoztatták a szekció vezetőségét. Leveleikből kiderült, hogy az iskolák könyvtári munkája igen eltérő színvonalú: a feladatkört az igazgatók különböző módon értelmezik, tehát intézményenként változik a tevékenység jellege és a gyűjtemény összetétele. Ezeket a szakmai és a szervezeti kérdéseket is tisztázza majd a közeljövőben megjelenő rendelet, mely — a tervezet szerint — megfogalmazza az iskolai könyvtár rendeltetését, gyűjtőkörét, alapszolgáltatásait, hálózati és költségvetési rendszerét. — A gyűjtemény kialakítását segíti még a tanszerjegyzék részeként megjelenő kézikönyv-bibliográfia is. (A Kiadói Főigazgatóság tájékoztatása szerint a bibliográfiába felvett művek kaphatók lesznek a könyvpiacra.)

Szakmai, módszertani kérdésekről ugyancsak sok szó esett (a csoportos leltárkönyv, az egységes nyilvántartások stb. bevezetéséről), ezek megoldását átvállalta az OPKM.

Határozat is született: a tagság megbizta a vezetőséget, hogy az iskolai könyvtárosok érdekvédelmében járjon el a pedagógusok szakszervezetének országos elnökségénél, mivel méltatlan helyzetükön belátható időn belül változtatni kell.

A tanácskozás összegezeként az a vélemény alakult ki, hogy mivel az iskolai könyvtárak ügye pedagógiai ügy, amelytől az oktató-nevelő munka eredményessége függ, a könyvtárak fejlesztésének az általános iskolák korszerűsítésével egyidőben kell megtörténnie. (P. J.)

Olvasónk, a párttitkár

Pethő József, a hajdúhadházi erdészet párt-alapszervezetének titkára még fiatal ember, mindössze harminc éves, ám gyermekkorától a könyvek szerelmese. A politikai munkát nem is tudja elképzelni könyvek, olvasás nélkül. Mint mondja, számára az olvasás a tudás „karbantartását” jelenti. Pedig tanyán nőtt fel, a Hajdúhadház melletti Fényes-telepen, ahol igazán kevés ideje juthatott az olvasásra, művelődésre. Valami belső ösztön azonban azt sugallta neki, hogy művelődni, tanulnia kell, teljes emberré kell válnia, s ehhez a könyv lehet a legjobb segítőtársa. Iskolás korában apjának segített a földművelésben. Tanyájuk mellett volt az erdő is, ahol a közeli katonai alakulat egy gödörbe bedobálta a gépkocsival odaszállított régi, már rongyossá olvasott könyveit. Ezekbe lapozott bele először, s innen vezetett az út Szabó Pálig, Veres Péterig, Móricz Zsigmondig.

S aztán jött a mezőgazdasági technikum, majd az

erdészetben a pártmunka. Ma is azt mondja: a könyv a művelődés forrása; művelt, okos, felkészült emberekkel sokkal könnyebb dolgozni, mint tanulatlanokkal, műveletlenekkel. De azt is tudja, hogy a tudatot formálni, fejleszteni nagyon nehéz, szívósságot, következetességet igénylő munka. Amikor a hajdúhadházi Földi János Nagyközségi Könyvtár 1975-ben együttműködési megállapodást kötött az erdészettel, e megállapodás mozgatója, a

benne foglaltak végrehajtója és irányítója Pethő József volt. Ha a könyvtár udvarát kellett szépíteni, csak szóltak neki a könyvtárosok, s máris hozta a szocialista brigádokat. Ha egy-egy előadást, író-olvasó találkozót, vetélkedőt rendezett a könyvtár az erdészet dolgozóinak részére, neki volt köszönhető, hogy a brigádtagok közül sokan vettek részt a foglalkozásokon. Hány közös szervezésük volt! Szocialista brigádok a könyvtárban, Olvasó munkásért napok, Hajdúsági munkásmozgalmi napok, a munkás-könyvkölcsönző megnyitása. S közös volt az örömeik is, hogy például a kölcsönzőbe egyre több munkásember jár. Pethő József mindig együtt örül, töpreng, vívódik a könyvtárosokkal, mert szeretné, hogy a könyv mások életének is olyan fontos részévé váljék, mint az ő életének. Ezért olvas feleségével együtt otthon is, ahol nagy gonddal gyűjtött 500 kötetes könyvtára várja.

Nagy Lajos